

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 22/2013-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 16. januára 2013 predbežne prerokoval sťažnosť Mgr. J. B., N., zastúpenej obchodnou spoločnosťou A., s. r. o., N., konajúcou prostredníctvom konateľ a advokáta JUDr. M. C., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Nitre v konaní vedenom pod sp. zn. 11 S 151/2010 a jeho rozsudkom z 28. júna 2012 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Mgr. J. B. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. novembra 2012 doručená sťažnosť (na poštovú prepravu podaná 20. novembra 2012) Mgr. J. B., N. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej obchodnou spoločnosťou A., s. r. o., N., konajúcou prostredníctvom konateľ a advokáta JUDr. M. C., vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej

republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Nitre (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 11 S 151/2010 a jeho rozsudkom z 28. júna 2012 (ďalej len „rozsudok krajského súdu“ alebo „napadnutý rozsudok“).

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že Mesto Nitra ako príslušný stavebný úrad (ďalej len „prvostupňový stavebný úrad“) vydalo 12. januára 2007 obchodnej spoločnosti T., a. s., stavebné povolenie č. SP 15544/2006-007-Ing.Ki (ďalej len „stavebné povolenie prvostupňového stavebného úradu“), ktorým bola povolená stavba „*hypermarket T. – Dostavby obchodnej zóny*“ ... v N.

Krajský stavebný úrad v Nitre (ďalej len „druhostupňový stavebný úrad“) svojím rozhodnutím č. KSUNR-2010-754-015 z 9. augusta 2010 (ďalej len „rozhodnutie druhostupňového stavebného úradu“) zrušil stavebné povolenie prvostupňového stavebného úradu.

Obchodná spoločnosť T., a. s., ako žalobca sa žalobou podanou krajskému súdu domáhala preskúmania rozhodnutia druhostupňového stavebného úradu v správnom súdnictve. Krajský súd napadnutým rozsudkom vyhovel žalobe obchodnej spoločnosti T., a. s., a zrušil rozhodnutie druhostupňového stavebného úradu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Podľa sťažovateľky ňou označené základné a iné právo bolo porušené postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 11 S 151/2010 (o žalobe obchodnej spoločnosti T., a. s., smerujúcej proti druhostupňovému stavebnému úradu o preskúmanie zákonnosti jeho rozhodnutia) a napadnutým rozsudkom tým, že krajský súd nekonal so sťažovateľkou ako účastníčkou tohto konania.

Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd rozhodol o jej sťažnosti týmto nálehom:

„1.) Krajský súd v Nitre v konaní sp. zn. 11S/151/2010 porušil právo sťažovateľky definované v článku 46 ods. 1 Ústavy SR,

2.) Krajský súd v Nitre v konaní sp. zn. 11S/151/2010 porušil právo sťažovateľky definované v článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd,

3.) Rozsudok Krajského súdu v Nitre 11S/151/2010-234 zo dňa 28. 06. 2012 sa zrušuje,

4.) Ústavný súd priznáva sťažovateľke náhradu trov konania pred Ústavným súdom SR.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažnosť sťažovateľky prerokoval na neverejnom zasadnutí a preskúmal ju zo všetkých hľadísk uvedených v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

V súlade s uvedenými zásadami ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľky podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde a skúmal, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Sťažovateľka namieta porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 11 S 151/2010 [o žalobe obchodnej spoločnosti T., a. s., ako žalobcu smerujúcej proti druhostupňovému stavebnému úradu ako žalovanému o preskúmanie zákonnosti jeho rozhodnutia v správnom súdnictve podľa § 247 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) a nasl.] a napadnutým rozsudkom tým, že krajský súd nekonal so sťažovateľkou ako účastníčkou tohto konania.

Ústavný súd už v rámci svojej judikatúry vyslovil, že obsahom základného práva na súdnu ochranu (čl. 46 ods. 1 ústavy), ako aj práva na spravodlivý proces (čl. 6 ods. 1 dohovoru) je umožniť každému reálny prístup k súdu, pričom tomuto právu zodpovedá povinnosť súdu o veci konať a rozhodnúť (napr. II. ÚS 88/01), ako aj konkrétne procesné garancie v súdnom konaní.

Podľa konštantnej judikatúry ústavný súd nie je zásadne oprávnený preskúmať a posudzovať právne názory všeobecného súdu, ktoré ho pri výklade a uplatňovaní zákonov viedli k rozhodnutiu vo veci samej, ani preskúmať, či v konaní pred všeobecnými súdmi bol alebo nebol náležite zistený skutkový stav a aké skutkové a právne závery zo skutkového stavu všeobecný súd vyvodil. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou, prípadne s medzinárodnými zmluvami o ľudských právach a základných slobodách (I. ÚS 13/00, mutatis mutandis II. ÚS 1/95, II. ÚS 21/96, I. ÚS 4/00, I. ÚS 17/01).

Z tohto postavenia ústavného súdu vyplýva, že môže preskúmať také rozhodnutia všeobecných súdov, ak v konaní, ktoré mu predchádzalo, alebo samotným rozhodnutím došlo k porušeniu základného práva alebo slobody, pričom skutkové a právne závery všeobecného súdu môžu byť predmetom preskúmavania vtedy, ak by vyvozené závery boli

zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedlniteľné a neudržateľné, zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody (I. ÚS 13/00, mutatis mutandis I. ÚS 37/95, II. ÚS 58/98, I. ÚS 5/00, I. ÚS 17/00) a tiež by mali za následok porušenie niektorého z princípov spravodlivého procesu, ktoré neboli napravené v inštančnom (opravnom) postupe všeobecných súdov.

Ústavný súd poukazuje na svoju judikatúru, v rámci ktorej už vyslovil, že kompetencie ústavného súdu nenahrádzajú postupy a rozhodnutia všeobecných súdov a nepoužívajú sa na skúmanie namietanej vecnej nesprávnosti, pretože ústavný súd nie je opravnou inštanciou vo vzťahu k všeobecným súdom. Kritériom na rozhodovanie ústavného súdu musí byť najmä intenzita, akou malo byť zasiahnuté do ústavou alebo kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou zaručených základných práv a slobôd, a v spojitosti s tým zistenie, že v okolnostiach daného prípadu ide o zásah, ktorý zjavne viedol k porušeniu, resp. odopretiu základných práv alebo slobôd (IV. ÚS 238/07).

Vychádzajúc z uvedených právnych názorov ústavný súd na účely posúdenia opodstatnenosti sťažnosti preskúmal namietaný rozsudok krajského súdu.

Krajský súd v posudzovanom konaní podľa § 247 a nasl. OSP preskúmaval zákonnosť rozhodnutia druhostupňového stavebného úradu, ktorým bolo zrušené stavebné povolenie vydané v prospech žalobcu.

Podľa prvej vety § 250 ods. 1 OSP účastníkmi tohto konania boli žalobca (obchodná spoločnosť T., a. s.) a žalovaný (druhostupňový stavebný úrad, ktorého rozhodnutie bolo predmetom prieskumu v označenom konaní).

Podľa druhej vety § 250 ods. 1 OSP súd aj bez návrhu uznesením priberie do konania účastníka správneho konania, ktorého práva a povinnosti by mohli byť zrušením správneho rozhodnutia dotknuté.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že krajský súd v posudzovanom konaní neaplikoval postup podľa druhej vety § 250 ods. 1 OSP a nepribral do tohto konania sťažovateľku.

Podľa sťažovateľky takýmto postupom krajského súdu v namietanom konaní, ako aj jeho rozsudkom jej bola odňatá možnosť konať pred súdom a boli porušené ňou označené základné a iné práva.

Krajský súd namietaným rozsudkom zrušil preskúmané rozhodnutie druhostupňovému stavebnému úradu podľa § 250j ods. 2 písm. d) druhej hlavy piatej časti OSP, teda z dôvodu, že rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo pre nedostatok dôvodov.

Ústavný súd preto konštatuje, že vzhľadom na princíp subsidiarity zakotvený v čl. 127 ods. 1 ústavy nebolo v jeho právomoci preskúmanie namietaného postupu a rozsudku krajského súdu, pretože ešte nebolo o nárokoch sťažovateľky právoplatne rozhodnuté.

Z uvedeného dôvodu ústavný súd odmieta sťažnosť sťažovateľky podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ako celku sa už ústavný súd ďalšími požiadavkami sťažovateľky na ochranu ústavnosti nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. januára 2013